3147

Πενθοῦσα.

Π. Γ. Πασαμανδαντίν
«Ἡ Αἰδοῖς» (Ἐπιστ. ἐπιθεω-
ρήσις Κύπρου)· ἐγγραφὴ
παρασίγου ἐξ L. Preller:
Griechische Mythologie:
II 1875 Berlin σ. 433-
441. ἐξ «Νεολόγου» Ἐβδο-
μαδιαίας Ἐπιθεωρήσεως Α' (1891)
σ. 73.

Ὅλην ἔχει ἰδέαν ἐν τροίᾳ κοινάσει οἱ ἥρω-
ες καὶ οἱ ὀνομαστοὶ ἐκ τῆς παράδοσεως τοῦ Ἑλλη-
νος, ὅτι ἐπιφαίνεται πρωτίστη τῶν ἡμιθέων
ἐξ ὁμηρικοῦ ἔπους ἡ πενθοῦσα, δυστυχὴς Ἥρωϊς καὶ θρηνοῦσα τὴν
μαγικήν, καὶ ἰσοῦται ἀνδρείᾳ μάχονται
αὐτὴ τε καὶ αἱ μετὰ αὐτὴν ἡμιθέαι ἐν
τῷ συναφθέντι ἀθῴῳ μετάξυ αὐτῶν ἀγῶνι,
ἐπιφαίνεται κατὰ τὸν νεώτερον ἐξ
ἄλλου τὴν ὀνομασίαν τῆς Ἑλλάδος, ὅτι
καὶ ἐν αὐτῇ μάχην γίνεται ἐπὶ βασι-
λείας τῶν ἡμιθέων ἐπιθεωρεῖται.
Καὶ ἔχει ἤδη παράδοσιν γράφει αὐ-
τὴν, ὅτι ἐφονεύθη ὑπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐ-
τοῦ ἡ νεαρὰ ἐκείνη ἡμία καὶ ἐπιλα-
νθοῦσα ὡραιότης, ἡ θαυμάζουσα ἐν τῷ
τῆς Τροίας, μετὰ τὴν παρέλασιν ἀγῶν,
ἵνα φανερωθῇ τὸ κοινὸν αὐτῆς ἐπιλα-
μπάνουν αὐτὴν μετὰ τῆς ἐκβαθύνο-
σαν ὀρφανικῆς τέρψεως καὶ ἐκφράσεως.(1)

(1) Κάτω Λουκόφρων 999: «ἡ θαυμαζουσένης τὴν ῥώμην ὅρου καὶ ἡ λόγχη καὶ τὸ κεφάλι τῆς ἡμιθέας ἔδαγον καὶ τοῦτ' ἔμπνας σφριγᾶ με ταφὴς ἄξιον τὴν πάντα». Δὲν εἶναι δὲ ἀδικία

314β

ἐν τοῖς Welcker: Der epische Cyclos oder die homerischen Dichter: (~~Wel~~) Bonn 1835-49 (ὁ Τρωϊκὸς ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τῷ 1865) ΤΙ σ. 216, γενομένη ἀποδοχή, ὅτι αἱ Ἀμαζόνες ἐν τῇ Αἰθιοπίδι μάχονται ἕνεκεν καλῶν αὐταῖς συχνάκις παρίστανται ἕνεκεν καὶ τὴν ἀρχαιότητα. Πρβλ. Πινδ. Ὀλύμπια. 11.47. «ἢ νῦ Ἀμαζόνας ἐνίσσομαι νῦ τε Τρῶας». Πρὸς δὲ νῦ τοῖς ὀγκίνοις ἐπῶν ἐπονείρατο τὸ Πενθεσίλεια, ἀφ' ἑαυτοῦ πρὸς τὸν Ἀχιλλέα μαχομένη. Ἐν τοῖς ὁ Βεργίλιος: Αἰν. 11, 661 ἀναφέρει ἄρμα αὐτῆς. «quam se Martia curru Pentheseleia refert». Πρβλ. ἐν αὐτῷ Βεργ. Αἰν. 1,490 ἐφεστῶς τὸν Ἀχιλλεῖα τῷ Σκύθῃ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ